SWEDISH MUSICAL LEVANDE MUSIKARV HERITAGE

BROR BECKMAN

1866-1929

Vier Humoresken

för piano

Four Humoresques

for piano

Opus 13c

Emenderad utgåva/Emended edition

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten treasures of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 832–835/Edition nos 832–835
2015
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0-66166-168-9

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

Vier Humoresken in Form einer Suite.

I. Präludium.

Bror Beçkman, Op. 13.*)

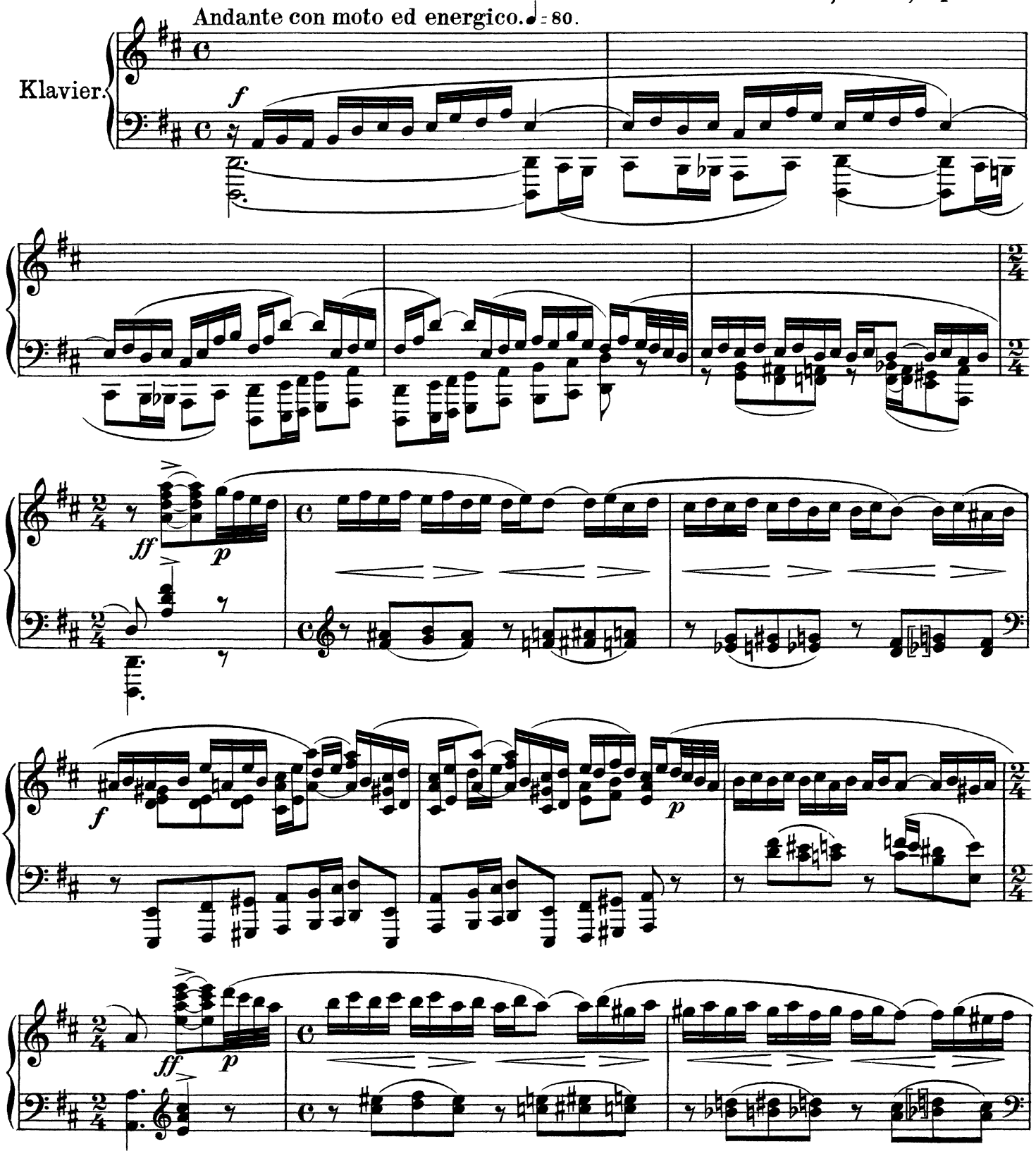

*) Diese Humoresken sind vom **Komponisten** nach seiner **Harmonium-Suite** (Op. 13.) für **Klavier** bearbeitet.

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2015. Public domain. www.levandemusikarv.se

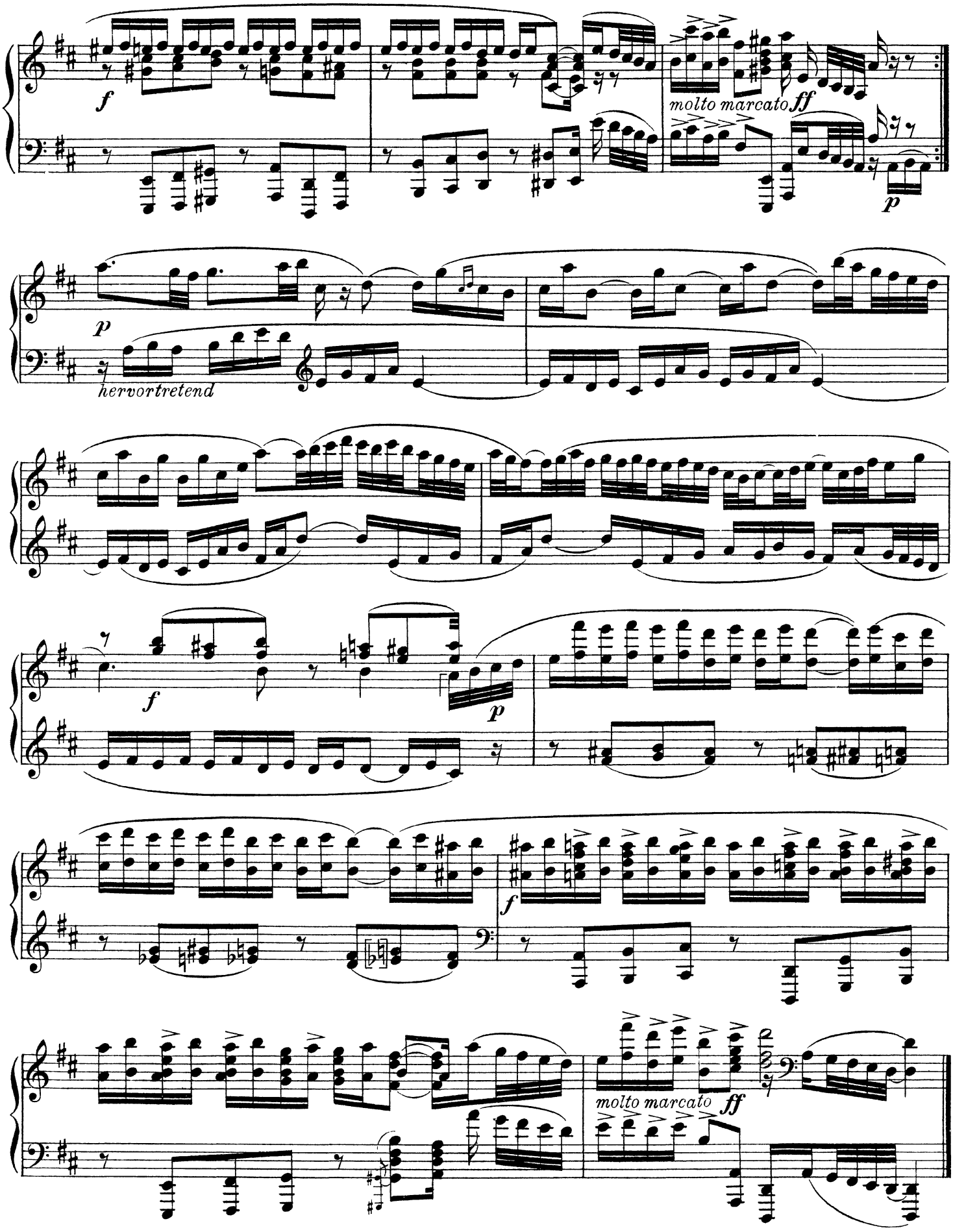
f
molto marcato ff
p
p
hervortretend
f
p
f
molto marcato ff

II. Burlesca.

Bror Beçkman.

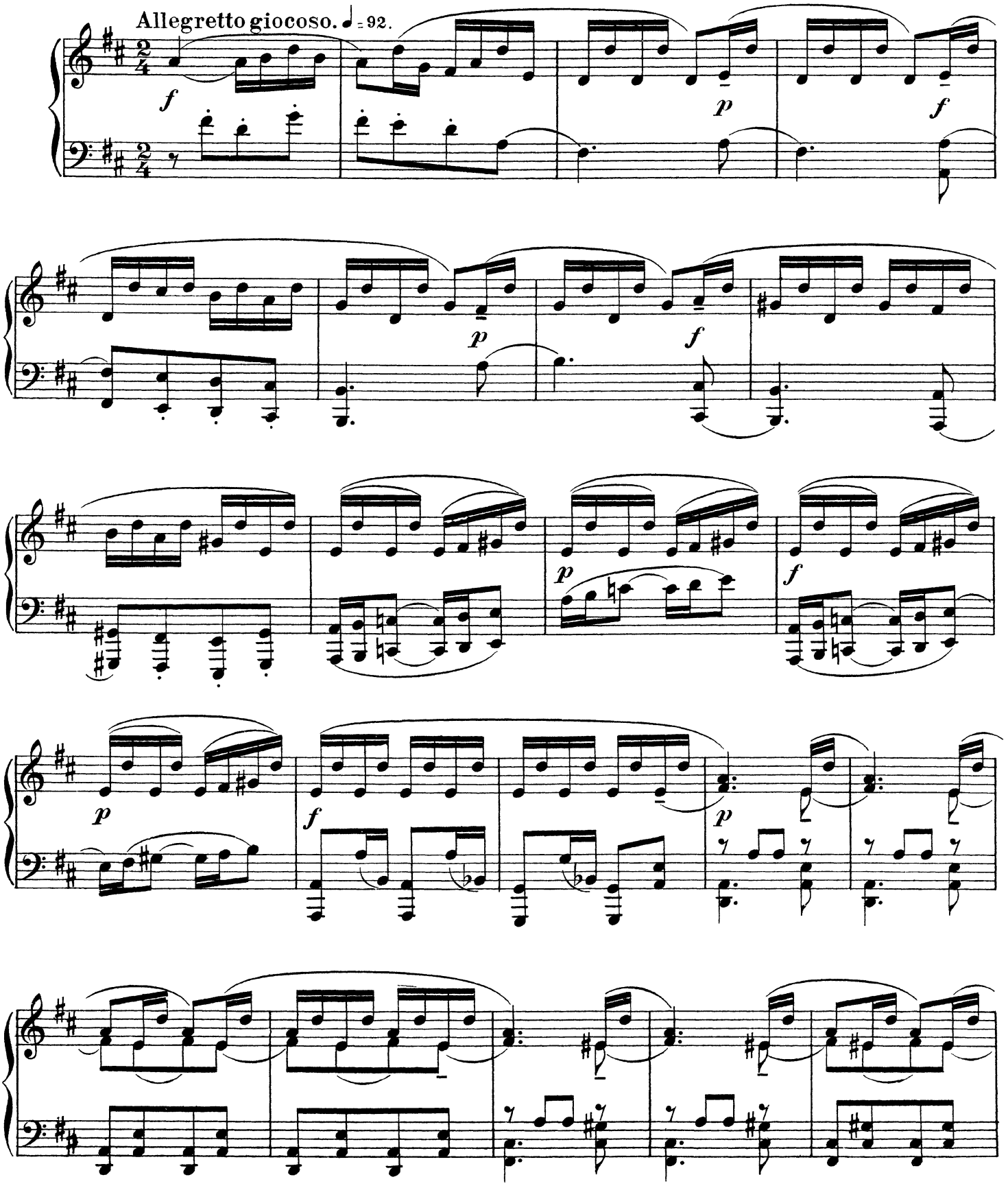

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2015. Public domain. www.levandemusikarv.se

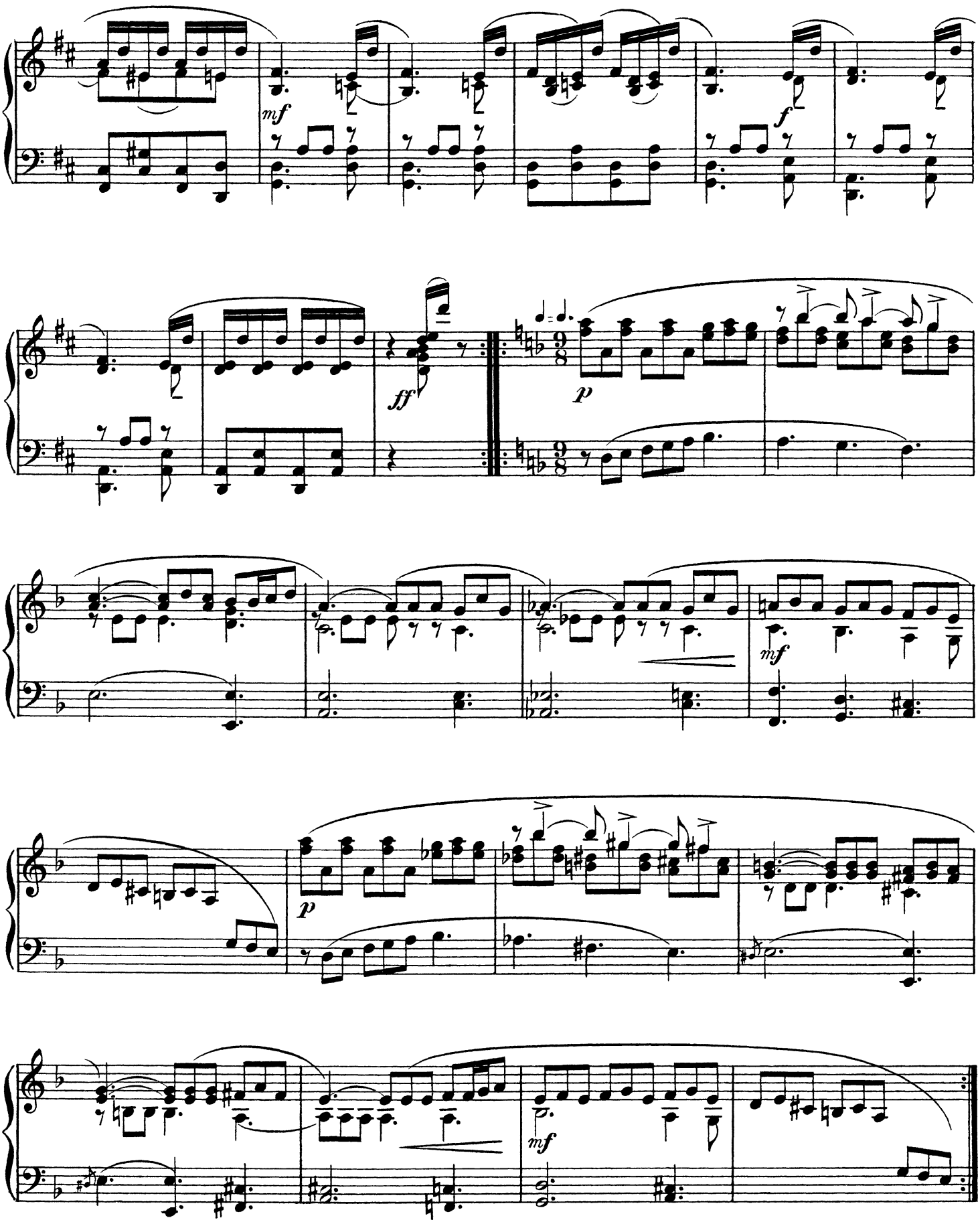
mf
f
ff
p
mf
p
mf

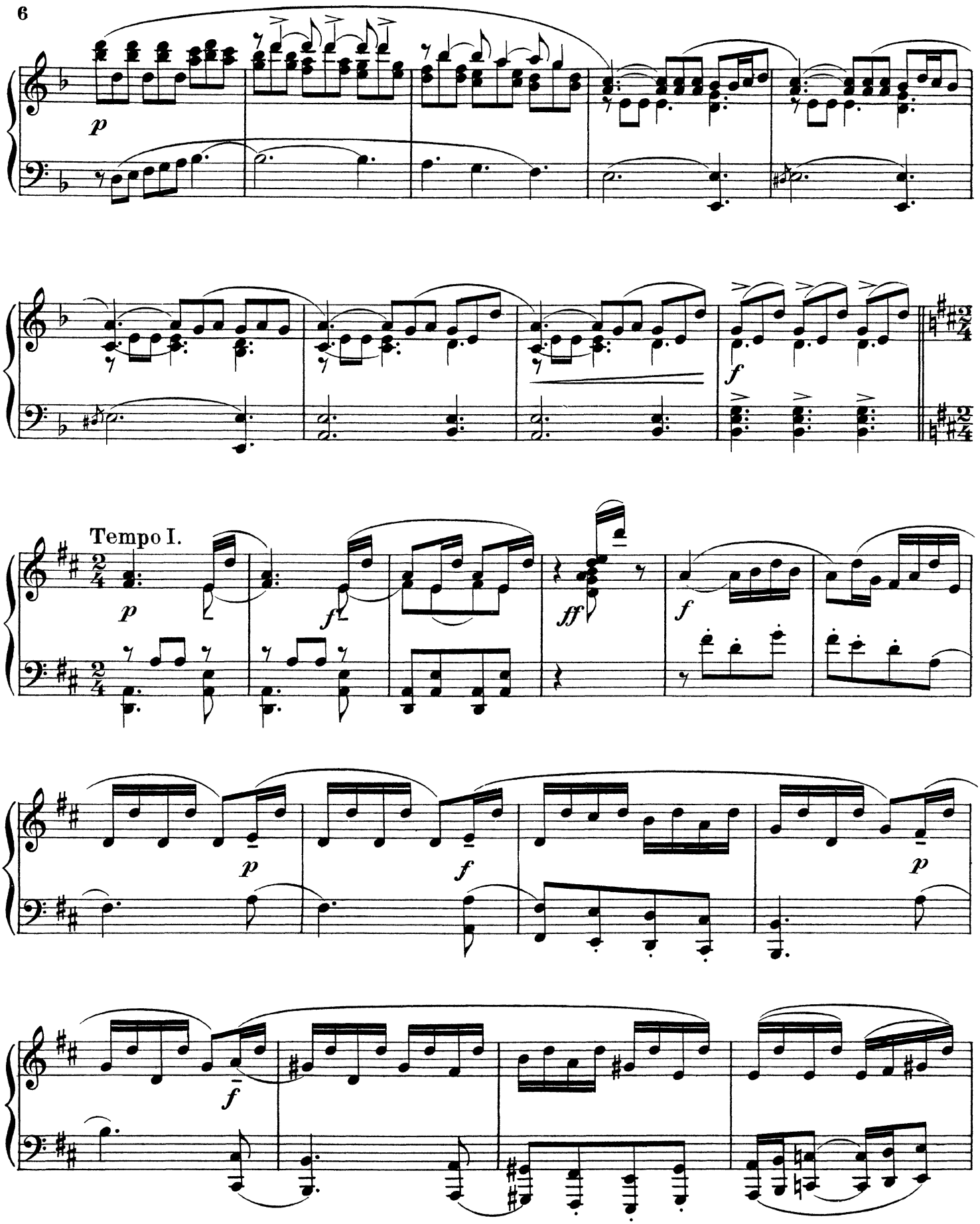
p
f
Tempo I.
p
f
ff
f
p
f
p
f

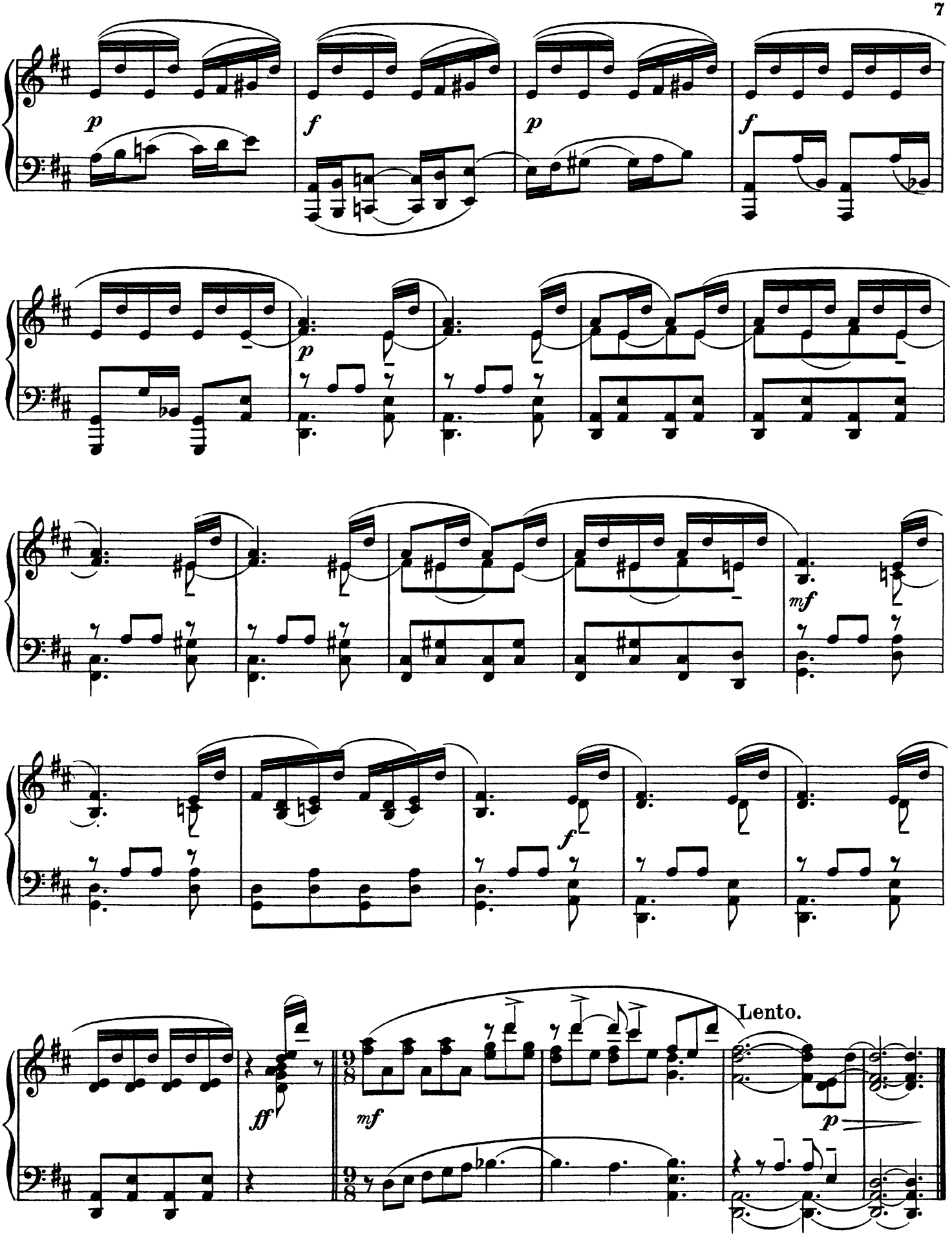
p
f
p
f
p
mf
f
ff
mf
Lento.
p

III. Sarabande.

(Canon.)

Bror Beçkman.

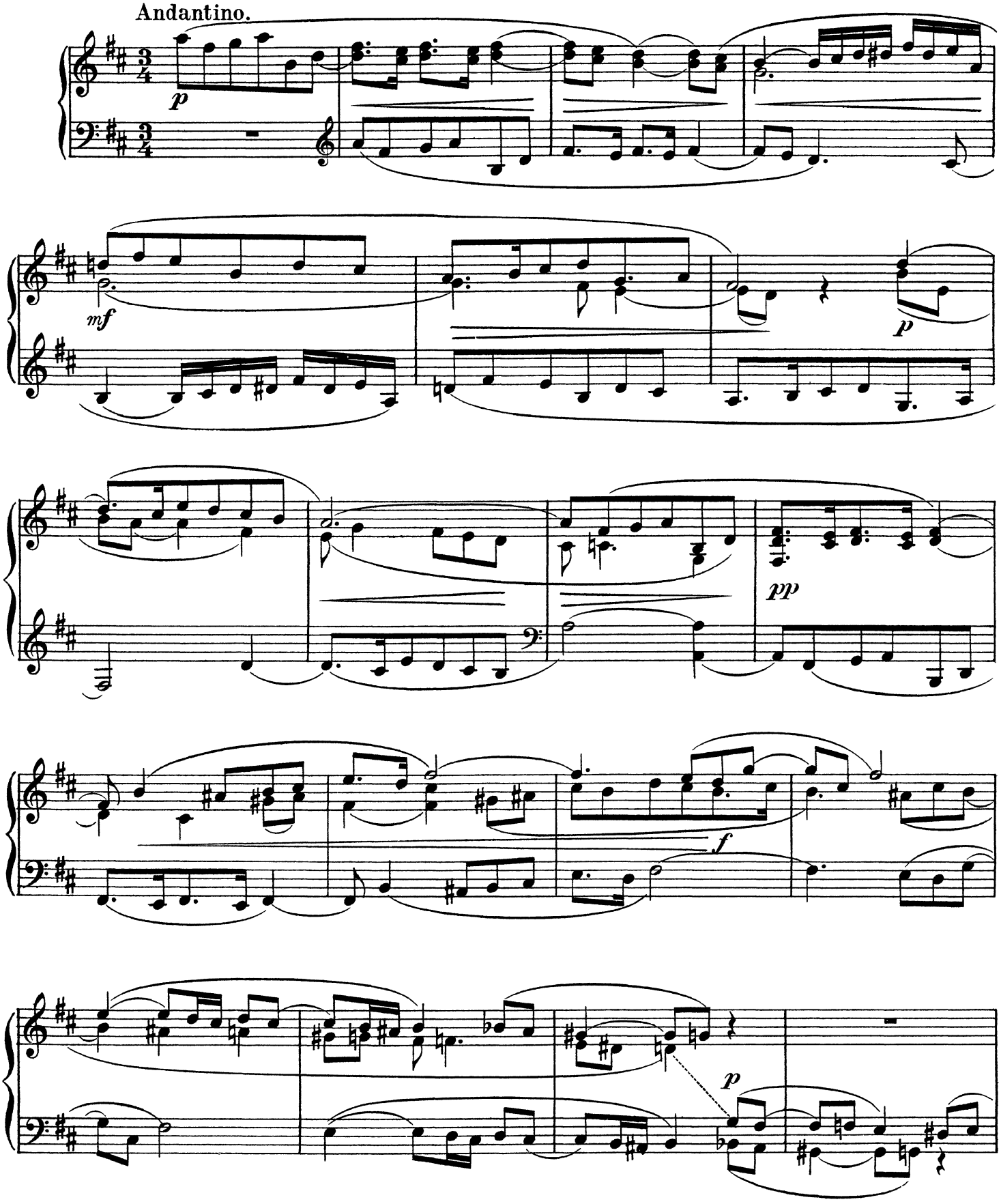

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2015. Public domain. www.levandemusikarv.se

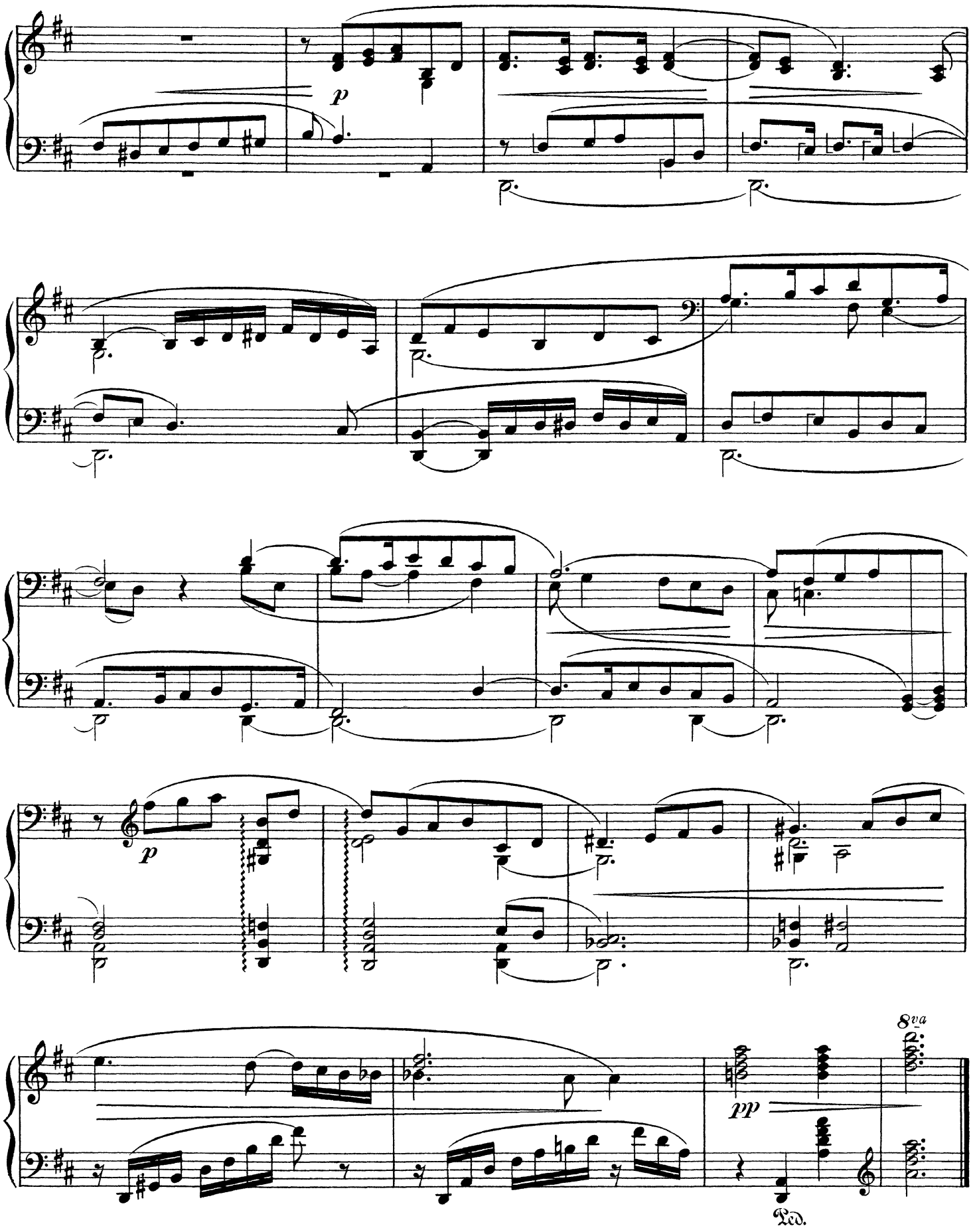
p
p
8va
pp
Ped.

IV. Fuga.

Bror Beçkman.

Allegro moderato. ♩ = 99.

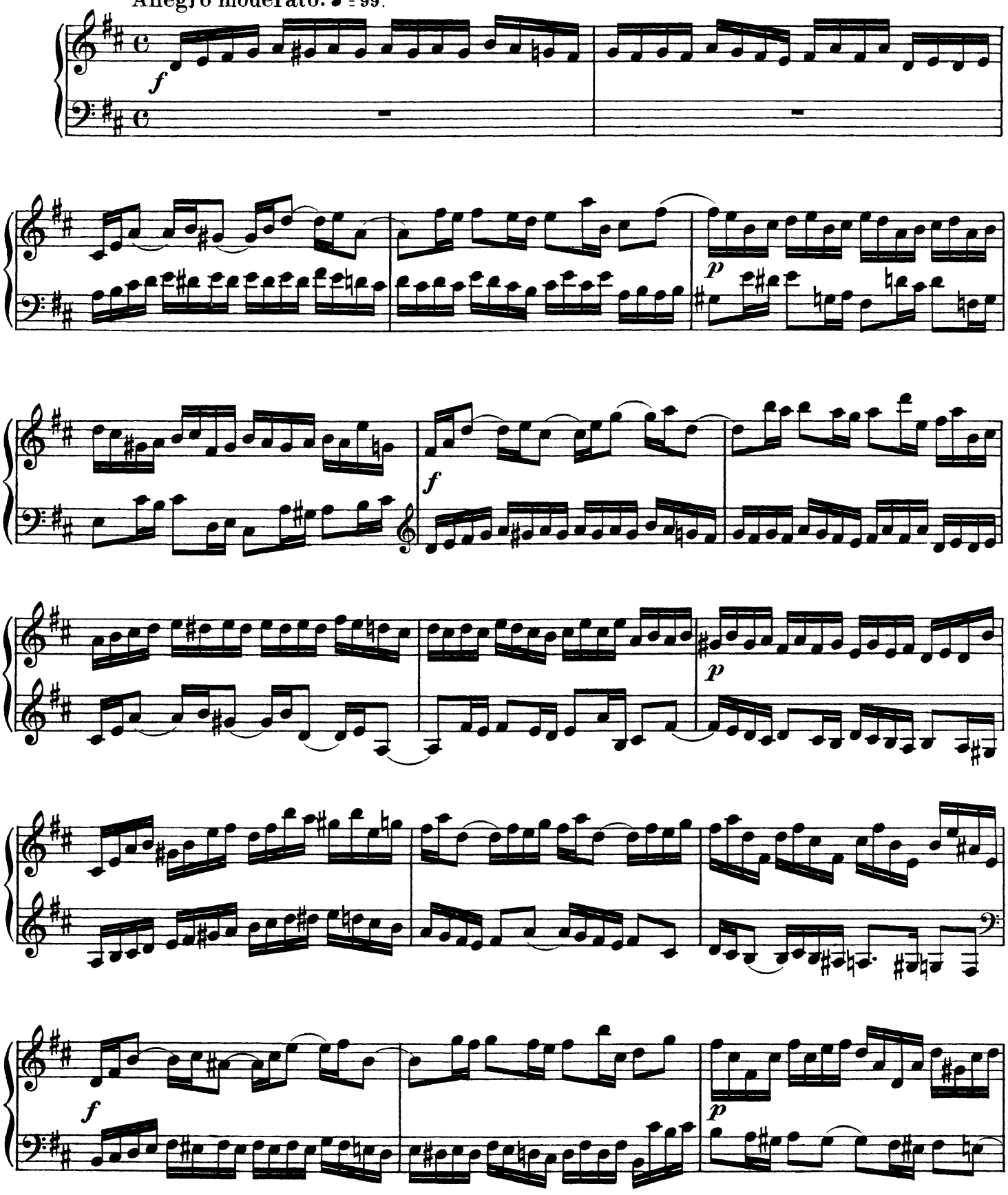

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2015. Public domain. www.levandemusikarv.se

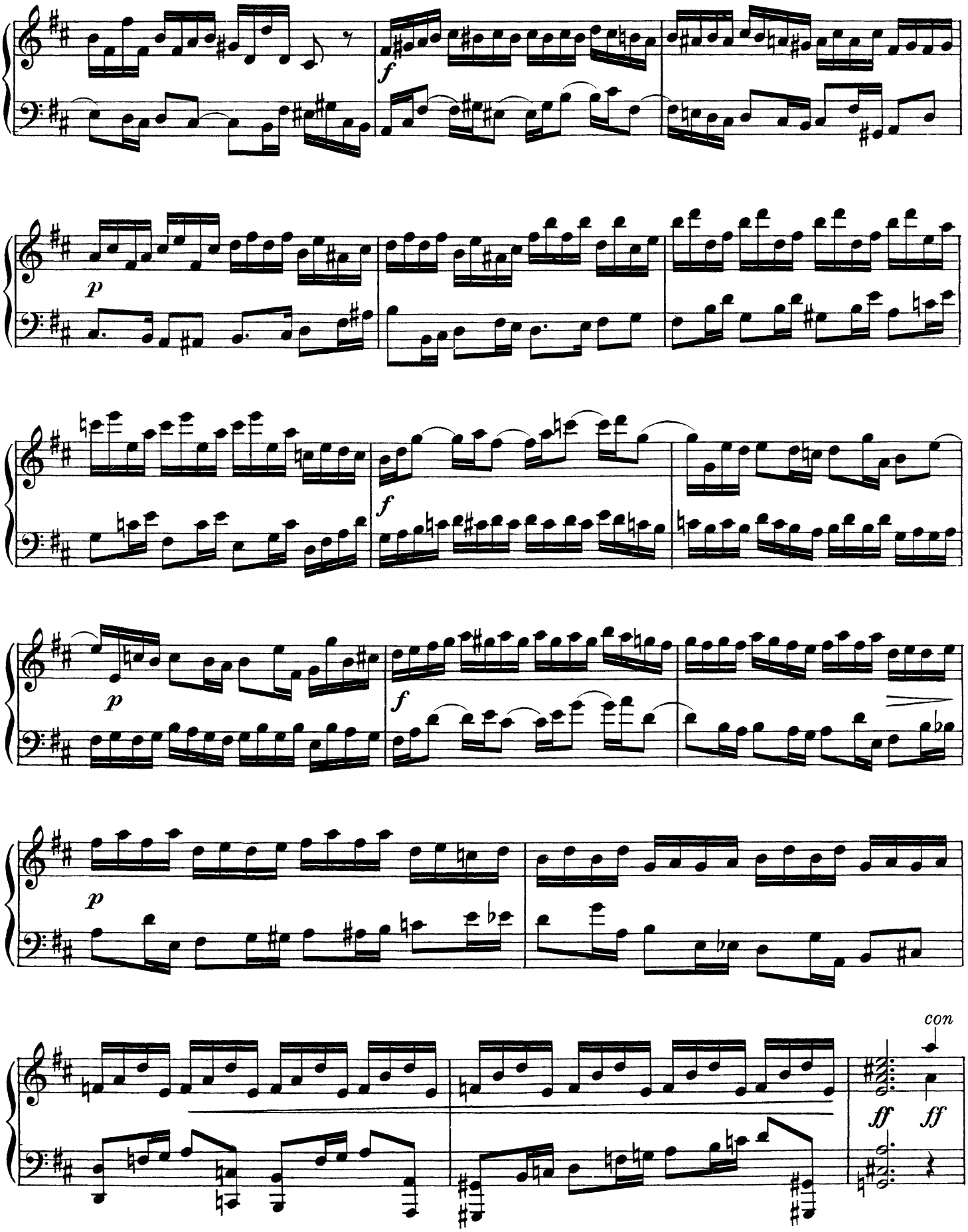
f
p
f
p
f
p
con
ff
ff

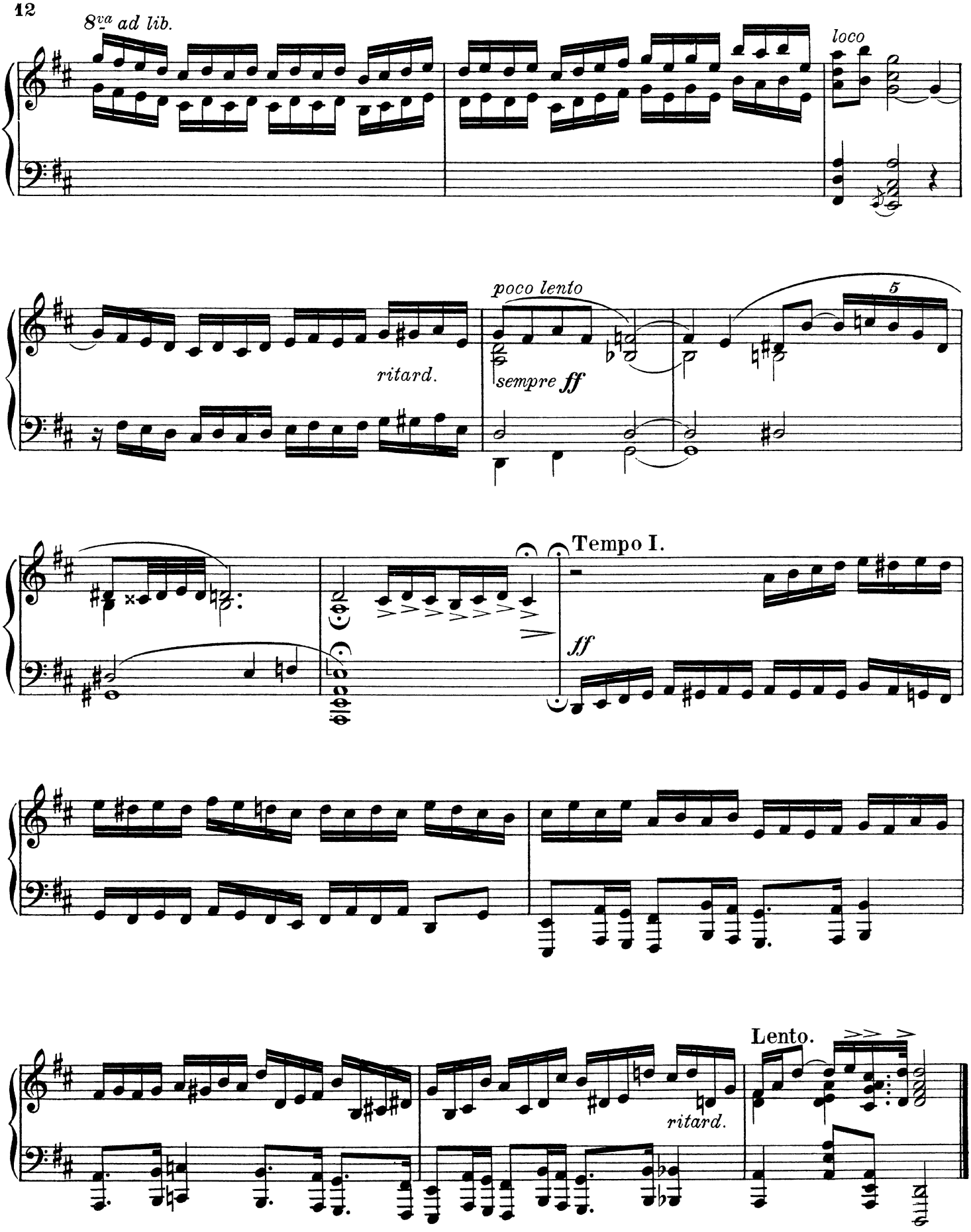
8va ad lib.
loco
poco lento
5
ritard.
sempre ff
Tempo I.
ff
Lento.
ritard.

Bror Beckman

Bror Beckman (1866–1929) är en i raden av personer som utfört en mångsidig insats i svenskt musikliv, där kompositionsarbete utgjort en del. Bror Beckman hade en framgångsrik karriär som administratör i musiklivets mitt, men hann därutöver skriva musik. Hans tonspråk är lyriskt och formsäkert, inte de stora gesternas nationalromantik som präglar musiken hos flera av hans samtida kolleger.

Bror Beckman fick en uppväxt i musikens tecken. Fadern var militär musikanförare, musiklärare och tonsättare, farfadern präst och hymnolog. Starten på hans egen bana i musiken innebar arbete i Julius Bagges musikhandel, parallellt med studier i kontrapunkt och komposition för Johan Lindegren 1885–90. Under en tid var han både tjänsteman på ett försäkringsbolag och lärare i harmonilära vid Sigrid Carlheim-Gyllenskölds musikinstitut. Tack vare ett tonsättarstipendium kunde han vistas i Berlin för fördjupade musikstudier 1894. Under en följd av år gav han privatlektioner i musikämnen.

1909 blev han kamrer vid Kungl. Musikaliska akademien, för att året därefter utnämnas till Musikkonservatoriets direktör, en post som han hade till sin bortgång. I den rollen gjorde han bestående insatser: införde bland annat en dirigentklass och undervisning i Jaques-Dalcroze-metoden.

Bror Beckmans komponerande kom inte oväntat på undantag, när hans administrativa talanger alltmer togs i anspråk. Men detta var å andra sidan före den reglerade upphovsrättens tid, då praktiskt taget ingen kunde försörja sig enbart som tonsättare. Merparten av Beckmans musikaliska verk stammar därför från yngre år.

I hans oeuvre är verk i större former ovanliga: en symfoni (F-dur, 1895, uruppförd 1902), den symfoniska dikten *Om lyckan* (utgiven av Musikaliska konstföreningen 1904) samt *Flodsånger* och *Gambla gastar* för röst och orkester (båda 1897). Kammarmusik, i första hand pianostycken, och sånger för röst och piano dominerar hans ändå relativt omfattande produktion. Mest spelade verket är en violinsonat (1891, utgiven av Musikaliska konstföreningen 1893).

En speciell ingrediens är hans många kompositioner för orgelharmonium, ett instrument som intresserade Beckman så mycket att han också skrev en introducerande bok (1907).

Bror Beckman invaldes som ledamot nr 516 i Kungl. Musikaliska akademien den 28 april 1904.

© *Gunnar Ternhag*

Om utgåvan

Levande Musikarvs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korrigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter. Justeringar av bågar, förtecken, accenter och artikulation som inte har medfört förändrad läsart har utförts utan kommentar.

Förlagan är utgiven av Carl Simon, Musikverlag, Berlin, C.S. 3172.

På omslaget står: ”Vier Humoresken / In Form / einer Suite / D dur / für / Klavier / von / Bror Beckman / Op. 13 / No 1. Praeludium / No 2. Burlesca / No 3. Sarabande (canon) / No 4. Fuga / Carl Simon, Musikverlag, Berlin”.

Tryckår: 1907.

Bror Beckman

Bror Beckman (1866–1929) belongs to a succession of manifold contributors to Swedish music for whom composing was just one of several activities. He had a successful administrative career at the centre of Swedish music, but still found time for composing. His tonal language is lyrical and comes with a confident grasp of form. Not for him the grandiloquent national Romanticism which informs the work of several contemporaries.

Beckman had a musical upbringing. His father was a director of music, music teacher and composer, his paternal grandfather a priest and hymnologist. The musical career started in Julius Bagge's music store, concurrently with counterpoint and composition studies under Johan Lindegren (1885–90). At one point he combined an insurance clerkship with teaching harmony at Sigrid Carlheim-Gyllenskiöld's Music Institute. A composer fellowship in 1894 enabled him to pursue advanced music studies in Berlin. For a number of years he gave private lessons in musical subjects.

In 1909 he became Treasurer to the Royal Swedish Academy of Music, and the following year he was made Director of the Conservatory, remaining so until his death. He took a number of lasting initiatives in this capacity, such as introducing a conducting class and instruction in the Jacques Dalcroze method.

Not surprisingly, with progressively greater demands being made on his administrative talents, Bror Beckman's composing was relegated to the back burner. But on the other hand, this being before the advent of statutory copyright, hardly anyone in those days could make a living solely as a composer. Most of Beckman's compositions, consequently, date from early years.

Large-scale forms are few and far between in his compositions, but we do have a symphony (F major, 1895, premiered in1902), the symphonic poem *Om lyckan* (published by the Swedish Art Music Society, 1904) and *Flodsånger* and *Gambla gastar* for voice and orchestra (both 1897). Chamber music, primarily piano pieces, and songs for solo singer and piano dominate what is in fact a relatively copious output. His most-played work is a violin sonata (1891, published in 1893 by the Swedish Art Music Society).

One curious element is his many compositions for the harmonium, an instrument he was so taken with that he wrote an introductory book about it (1907).

Bror Beckman became member no. 516 of the Royal Swedish Academy of Music on 28 April 1904.

© *Gunnar Ternhag*
Trans. Roger Tanner

About the edition

Levande Musikarv's (Swedish Musical Heritage's) emendated editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes. Adjustments to slurs, accidentals, accents and articulation marks that have not affected the reading have been made without comment.

Originally published by Carl Simon, Musikverlag, Berlin, C.S. 3172.

Text on the front page: "Vier Humoresken / In Form / einer Suite / D dur / für / Klavier / von / Bror Beckman / Op. 13 / No 1. Praeludium / No 2. Burlesca / No 3. Sarabande (canon) / No 4. Fuga / Carl Simon, Musikverlag, Berlin".

Year of publication: 1907.